

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.726/2009/5.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2010. január 25-én megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

ítéletet:

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. október 15-én kihirdetett 19.B.356/2009/10. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt halált okozó testi sértés büntette helyesen a Btk.170.§ (1) bekezdése és az (5) bekezdés második fordulata szerint minősül.

A bűncselekmény 1 rendbeli voltára utalást mellőzi.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.694/2009/I-3. számon nyilvántartott bűnjeleket a lefoglalás megszüntetése mellett megsemmisíteni rendeli.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3000 (háromezer) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a rendelkező részben írt határozatával a tárgyalásról lemondás szerinti külön eljárásában nyilvános ülésen a vádlottat bűnösnek mondta ki a Be.170.§ (1) bekezdése és a (6) bekezdés II. fordulata szerint minősülő halált okozó testi sértés büntetében. Ezért őt 2 év 6 hónap börtönre ítélte. A szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt.

Az eljárás során lefoglalt ruhaneműk lefoglalását megszüntette és azokat né érdekeltnek kiadni rendelte. sértettől biztosított hajminta és körömkaparékok lefoglalását ugyancsak megszüntette. Kötelezte továbbá a vádlottat 204.889 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.448/2009/1-I. számú átiratában a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábrá az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a tárgyalásról lemondás külön szabályainak megfelelően a Be.542/C.§ (3) bekezdése szerint bírálta felül.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a Be.XXVI. fejezetében foglaltakat megtartva, a törvényi előfeltételek maradéktalan megléte mellett alkalmazta a tárgyalásról lemondás jogintézményét.

A törvényes eljárást követően helyes és hiánytalan, megalapozott tényállást állapított meg, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem foglalt állást egyértelműen az alkalmazandó anyagi jogszabályról, mely mulasztás folytán helytelenül került az ítélet rendelkező részében megjelölésre a halált okozó testi sértést szabályozó törvényhely.

A büntető törvény az elkövetés és elsőfokú elbírálás között, majd ezt követően, a másodfokú eljárást érintően is lényeges részekben változott. Az ítéletábrá összevetve a fellebbezési eljárás idején hatályos törvényt az elkövetéskor hatályos törvénnyel, megállapította, hogy az új törvény nem tekinthető enyhébbnek, sőt szigorúbb, ezért a Btk.2.§ általános szabálya szerint az elkövetéskor hatályos törvényt kell alkalmazni. Így kellett volna eljárni az elsőfokú bíróságnak is.

E részben utal rá a másodfokú bíróság, hogy a különös részi rendelkezések tükrében összességében egyértelműen szigorúbb az új törvény. Egy lényeges részben a szabályok ugyan kedvezőbbek az elkövetőre, mégpedig a jogos védelemnél a Btk.29.§ (2) (3) bekezdésében, azonban jelen ügyben az irányadó tényállás alapján jogos védelem, vagy vélt jogos védelem nem állapítható meg, ezért a kérdéses jogszabályok alkalmazása nem kerülhetett szóba.

A 2008. október 16-án elkövetett bűncselekmény idején hatályos büntető törvény szerint a halált okozó testi sértés büntette a Btk.170.§ (1) bekezdése és az (5) bekezdés második fordulata szerint minősül, ezért a másodfokú bíróság a határozat rendelkező részében az alkalmazott jogszabálynak megfelelően a törvényhelyre vonatkozó utalást helyesbítette, egyben a követett bírói gyakorlat alapján a bűncselekmény egy rendbeli voltára utalást mellőzte. Bármely bűncselekménynél, de különösen az élet elleni deliktumoknál szükségtelen egy bűncselekmény megvalósulásakor az egy rendbeliség megjelölése, amint azt az ítéletábrá - követve a Legfelsőbb Bíróság BKv.61. számú véleménye 4/a. pontjának útmutatását - már több eseti döntésében kifejtette.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket döntően helyesen feltárta és értékelte. A gondatlan bűnösségnél ugyanakkor annak enyhébb formája, a hanyagság enyhít, amint arra megalapozottan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség. A

vádlti elkövetést viszont az ítélet tábla nem ítéli garázda jellegűnek, ezért az ügyési állásponttól eltérően újabb súlyosító körülményként azt nem hívja fel. A vádlotti cselekményt a sértett ittas állapota, nyilvánvaló közrehatása váltotta ki. A vádlott egy ízben ütött a konfliktus során, mely magatartás nem tekinthető olyan garázda jellegű elkövetési magatartásnak, mely külön súlyosítaná a büntetést.

A megyei bíróság által alkalmazott szabadságvesztés büntetés törvényes, a Btk.87/C.§ a) pontjában írt büntetési tételnek megfelel. A sértett halálával járó bűncselekménynél alkalmazott 2 év 6 hónapos büntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítése nem indokolt, ezért az arra irányuló védelmi fellebbezést az ítélet tábla nem találta alaposnak.

Amint a fellebbezési főügyészség helyesen észrevételezte, az elsőfokú bíróság szükségessége ellenére nem alkalmazta a közügyektől eltiltás mellékbüntetését. Erre a súlyosítási tilalom szabályai miatt a másodfokú eljárásban már nincs lehetőség [Be.354.§ (1) (4) bekezdés f) pont], ezért csak a fenti tény megállapítására szorítkozik a másodfokú bíróság annak megjegyzésével, hogy az ügyész sem tett indítványt a mellékbüntetés alkalmazására.

Alapvetően törvényesek az ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései is. A sértettől biztosított biológiai nyomok, minták tekintetében azonban az elsőfokú bíróság a lefoglalás megszüntetésekor elmulasztotta az értékkel nem bíró, szakértői vizsgálatokat már nem igénylő dolgok megsemmisítését, ezért azt a másodfokú bíróság a Be.155.§ (8) és (9) bekezdése alapján pótolta.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2010. január 25.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Hágér Tamás sk.	. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.B.356/2009/10. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. január 25.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő